

BİR GEMİ YOLCUSU BABAM

Babam
 Bir gemiye binip gitti
 Üşümüş
 Yelkenleri doldurdu yalnızlığını
 Son günleri
 Antikacı dükkânına düşmüş
 Gümüş bir gülabdan gibi
 Beklemekle geçti
 Düşün gecesini
 Üstüne sinmiş hasret kokusuyla

Ne kadar güzel susardı
 Bilseniz deniz
 Kımıldar
 Köpüklenirdi güldüğünde
 Mazi
 Hâlâ köz
 Üstünde tevekkül külü
 Bir gülü uyandırırdı
 Yalnızlığını üflediğinde

Yol arkadaşıydı hüzün
 Olana razı
 Gözlerini alır
 Dağlara kaçardı
 Yüreği ceylan
 Eğri odun yanmadı
 Doğru
 Bir ömür bacasından
 Memleket üstüne kaygılar tüttü

Babam, bir gemiye binip gitti

Abdurrahman Günay